

цията, велѣдствие реквизицията, на много мѣста въ страната нѣкои артикули отъ първа необходимост бѣрзо се изчерпаха и цѣнитѣ имъ се покачиха. Такава нужда най напрѣдъ се е почувствуvalа въ Сливенъ и по тоя поводъ камарата е отправила слѣдната телеграма:

„Велѣдствие прѣкъсането на прѣвоза стоки отъ първа необходимост: газъ, соль, захарь, кибрить, цигарени книжки и други сѫ останали рѣдкось въ вжтрѣшните градове.

Търговци отъ Сливенъ, изпратени отъ гражданитѣ нарочно, пристигнали нѣматъ възможност да прѣвозятъ такива прѣдмети.

Въ интереса на населението, моля наредете прѣдъ дирекцията на жelѣзицитетѣ да отпуска периодически вагони за прѣнасяне на подобни стоки и на изпратенитѣ отъ Сливенъ търговци четири вагона. 3211.“

Слѣдъ два дни, понеже Сливенци не сѫ били удовлетворени, камарата е ходатайствувала наново да имъ се отпуснатъ четири вагона.

Прѣзъ октомврий и ноемврий нуждата отъ вагони за прѣносъ на стоки отъ първа необходимост къмъ вжтрѣшността порастна още повече. На много мѣста тия артикули сѫ поскъпнали твърдѣ много и така се създаде съблазнението за нѣкои търговци да използватъ положението, обаче това тѣ можели да сторятъ само ако получатъ вагони. На първо врѣме сѫ се отпускали въ Бургазъ по петь вагона дневно и то передовно за тая цѣль, обаче злоупотрѣблениета съ вагонитѣ вече се бѣха започнали. На 15 декемврий 1912 г. камарата е отправила слѣдната телеграма по тоя поводъ до министра на жelѣзицитетѣ:

„Раздаването вагони на търговцитѣ става несправедливо. Фаворизиратъ се само три фирми, всички останали не получаватъ никакъ вагони. Ходатайствуваме за справедливо удовлетворение на всички търговци.“

*
* *

Другъ въпросъ, по който камарата направи ходатайства, е за износа на фия. Съ указъ бѣ запрѣтенъ износа на фуражка, въ който се причисляваше и фия. Обаче за нуждитѣ на армията фий не се реквизираше нито пѣкъ търсеше и то въ едно врѣме, когато у нѣ-